

In de week gelegd 17, 2022, Van Passie naar Pasen

Afgelopen week, Witte Donderdag, werd op TV de 'Passion' uitgezonden, het verhaal over het lijden en sterven van Jezus. Medewerking werd verleend door een keur aan artiesten. Sommigen van hen leefden zo intens, gepassioneerd, mee dat hun emotie zichtbaar werd. Het verhaal over het lijden dat Jezus werd aangedaan, kreeg gestalte in heel concreet verhaal. Het

was heel aanschouwelijk, een vertaalslag naar onze tijd ligt voor de hand.

Lastiger wordt het wanneer het gaat over de motivéring van de personen die in dit verhaal een rol spelen. Pilatus, Petrus, Maria, Judas, Barabas reageren op hun beurt op de hoofdrolspeler, de 'actor', Jezus. Bij hem is het nog wel het moeilijkst om in 'concreto' te gaan over zijn diepste bron van inspiratie. Dat is zijn geloof in God, die hem inspireerde op te komen voor ieder mens in nood. Een geloof zo sterk dat het wonderen voortbrengt ... Hier betreden we de wereld van de metafoor. Het is ondoenbaar om dit concreet te duiden. De presentator kwam er niet uit, toen hij opmerkte dat sommigen geloven en vertellen dat Jezus na zijn kruisdood verrezen is en leeft bij God. Hij wuifde het weg: 'Ach, de één vindt dit, de ander dát. Dat is niet belangrijk, daar gaat het niet om'. Pardon, leven of dood; niet belangrijk? Daar gaat het juist wél om!

Uiterekend in het verhaal over twee leerlingen van Jezus die na zijn kruisiging naar het dorpje Emmaüs lopen (Lucas 24, 13-33), komt dit aspect naar voren. Zij spraken over het vreselijke lijden en sterven dat Jezus was aangedaan, toen er iemand bij hen aankwam. Het was Jezus zelf. Hij liep met hen mee, maar ze herkenden hem niet. Hij vroeg hen waarover zij spraken. Daarop vertelden zij wat er met Jezus gebeurd was en hoe die morgen vrouwen naar het graf gegaan waren om Jezus te balsemen, maar dat zijn lichaam verdwenen was. En dat er engelen verschenen waren die zeiden dat Jezus leefde. Daarop merkte de reisgenoot op dat zij 'dom en traag van begrip' waren. Hij legde hen uit wat de profeten, vanaf Mozes, over Jezus hadden voorgezegd: dat de Mensenzoon dit moest doorstaan om zijn glorie binnen te gaan. Hij verklaarde hen de Schriften. Toen ze op de plaats van bestemming aankwamen, vroegen ze hem om bij hen te blijven, want het werd al donker. Op het moment dat zij aan tafel zaten, nam hij brood, dankte God, brak het in stukken en gaf het hun. Toen gingen hun de ogen open en ze herkenden Jezus. Maar hij verdween uit hun ogen.

'Raakten we niet in vuur toen hij onderweg met ons praatte en ons de Schrift uitlegde?' zeiden ze tot elkaar. Godfried Bomans merkte ooit op: 'Geluk wordt pas zichtbaar als het voorbij is'. Dan pas komen we blijkbaar tot het besef ervan. Het is als met de liefde die je in je hárte hebt ervaren. Hoe leg je dat uit, hoe geef je daar body aan? Dat kan je alleen maar met de geest die 'Passie en Pasen' bezielt. Zalig Pasen!